

Sint Hubertuskerk

info rmeel

Redactie: Hubertusstraat 61 6191 PB Beek

Rabo: NL66RABO0104927453 Sinthubertuskunstcentrum ANBI

april 2024 nummer 131

BESTE VRIENDEN,

Wat het jaar 2024 ons zal brengen, weten wij niet. Wij trakteren u met nummer 131 en wensen u veel leesplezier. Tot binnenkort op een van onze Activiteiten.

BEZOEK LICHTKONINGIN

Op 10 maart bezoekt lichtkoningin Anouk Janssen met haar hofdames onze kerk. Een mooie gelegenheid om stil te staan bij het prachtige Lucia-raam, rechts voorin in de dagkapel gemaakt door Joep Nicolas.

Lucia van Syracuse (283-304) staat afgebeeld met een palmtak, symbool voor haar christelijk martelaarschap en een zwaard door haar hals. Omdat ze vermoord werd met een zwaard, maar geen pijn voelde, wordt ze ook de genezeres van de keelpijn beschouwd. Ook van de brandstapel had Lucia geen last, dus ook voor 'brandpreventie' kan men bij haar terecht. Glazener Nicolas maakt de vlammen helderrood. Deze contrasteren mooi met de witte jurk van Lucia die zacht weerspiegelt door gebruik van heel licht roze

en grijs. Door de veelheid aan verschillende roodtinten in de achtergrond krijgt het glas-in-loodraam diepte en schittering.

Dat zwaard is misschien een wat gruwelijke afbeelding voor in de kinderkapel. Toch hoort Lucia hier helemaal thuis, want als kind al was ze een voorbeeld voor velen. Ze hielp haar zieke moeder en was een vroom meisje dat de armen eten bracht en bruid van God wilde worden.

Volgens een legende kwam er een jonge heidense minnaar die haar wilde huwen om haar mooie ogen. Daarop stak ze zichzelf de ogen uit en gaf deze op een schaal aan de jongeman. Op wonderbaarlijke wijze bleef ze echter in staat te zien. Daarom is ze de patroonheilige van de blinden. Ze is ook de beschermheilige van zieke kinderen, opticiens, elektriciens en prostituees. Later kreeg Lucia de titel lichtkoningin, omdat haar feest wordt gevierd op 13 december rondom de zonnewende.

De gebruiken rondom Lucia zijn heel divers en daarom voor velen een inspiratiebron. In Italië is zij een soort van sinterklaas, die op een ezel gezeten, cadeautjes brengt in de nacht van 13 december en op Sicilië is het traditie om ter ere van Lucia 'cuccia' te eten, een zoete soep. Ook in de Lutherse kerk (met name Scandinavië) wordt het feest van Lucia gevierd.

VRIENDENVIERINGEN

Zondag 21 april	Voces of Glana	Geleen
Zondag 16 juni	Cosi Cantare	Genhout
Zondag 15 september	Si tard	Sittard
Zondag 20 oktober	trio MMM	Genhout
Zondag 17 november	Feeling Young	
Zondag 15 december	Joy	Berg en Terblijt

SYMBOLIEK VAN KRUISEN.

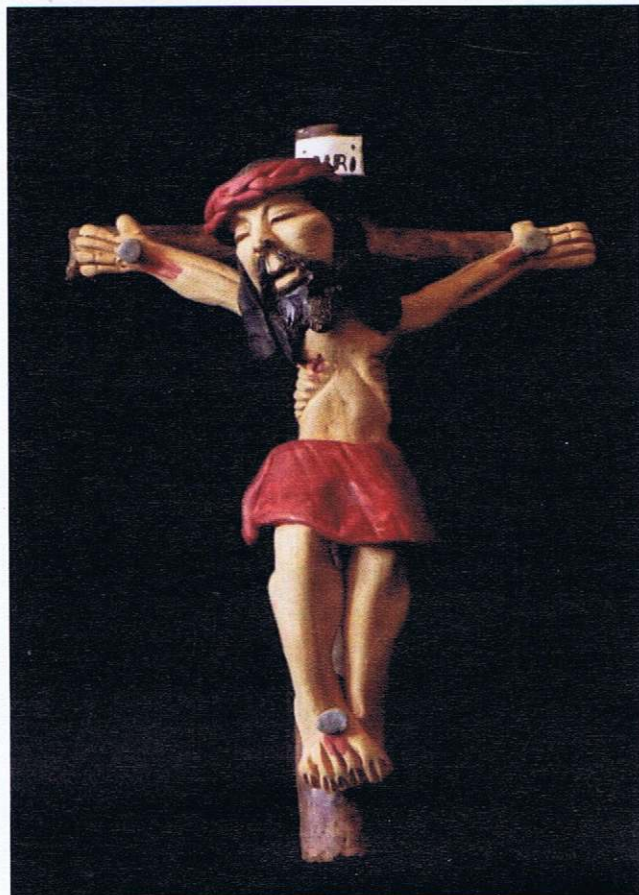
Oud-Pastoor van Oss heeft naast zijn bekende kerststallenverzameling en Mariabeelden ook een heel interessante collectie kruisen. En alhoewel het feitelijk maar om een eenvoudige beeltenis met 2 latjes op elkaar gaat, valt er toch heel wat over te vertellen. Om de symboliek van de kruisen goed te begrijpen, is het goed te beginnen met een samenvatting van het eeuwenoude verhaal: Toen Jezus zijn geloof verkondigde in de woestijn, beschuldigde de hogepriester Kaifas hem van Godslastering. Kaifas wilde Jezus dood hebben omdat hij geen nieuwe Koning

naast de Romeinse keizer wilde. Stadhouders Pontius Pilatus geloofde in de onschuld van Jezus, maar kwam niet voor hem op. Hij liet het volk beslissen. "Ecco homo, zie hier deze mens", zei Pilatus, "wat moet er met hem gebeuren?". Het volk riep: "Kruisig hem".

Op deze oude kruisen omstreeks 1900 gemaakt bij de Sphinx in Maastricht staat op de sokkel 'Ecco Homo' geschreven, als spiegel van hoe wij als mensen het goede vaak met kwaad bestrijden.

De sokkels suggereren de berg van Golgotha, ook wel de schedelberg genoemd, omdat er veel mensen de dood vonden. Vandaar ook de schedel onderaan. De twee gekruisde botten stellen de botten van Adam voor.

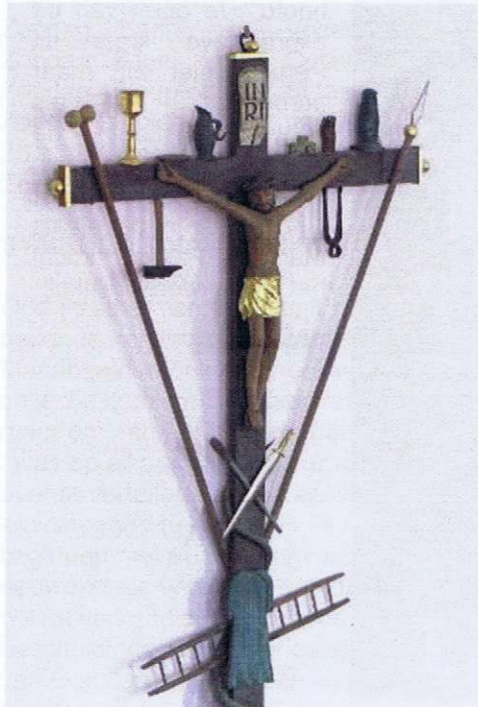
Jezus werd door soldaten bespot vanwege zijn bijnaam 'Koning der Joden'. Hij kreeg een rode mantel om, en een kroon op het hoofd. De doek van dit expressieve kruis uit Peru is niet wit, maar purperrood, als verwijzing naar de koningsmantel. Het is in 1997 gemaakt door Christaban in de plaats Manima. Pastoor kocht het in een wereldwinkel.

De kroon was gemaakt van de takken van een doornstruik. Dit kruis van doornen verwijst naar die doornenkroon. Het is van Nederlandse makelaardij. Afstoffen is geen fijne klus.

Foto Ben Wouters

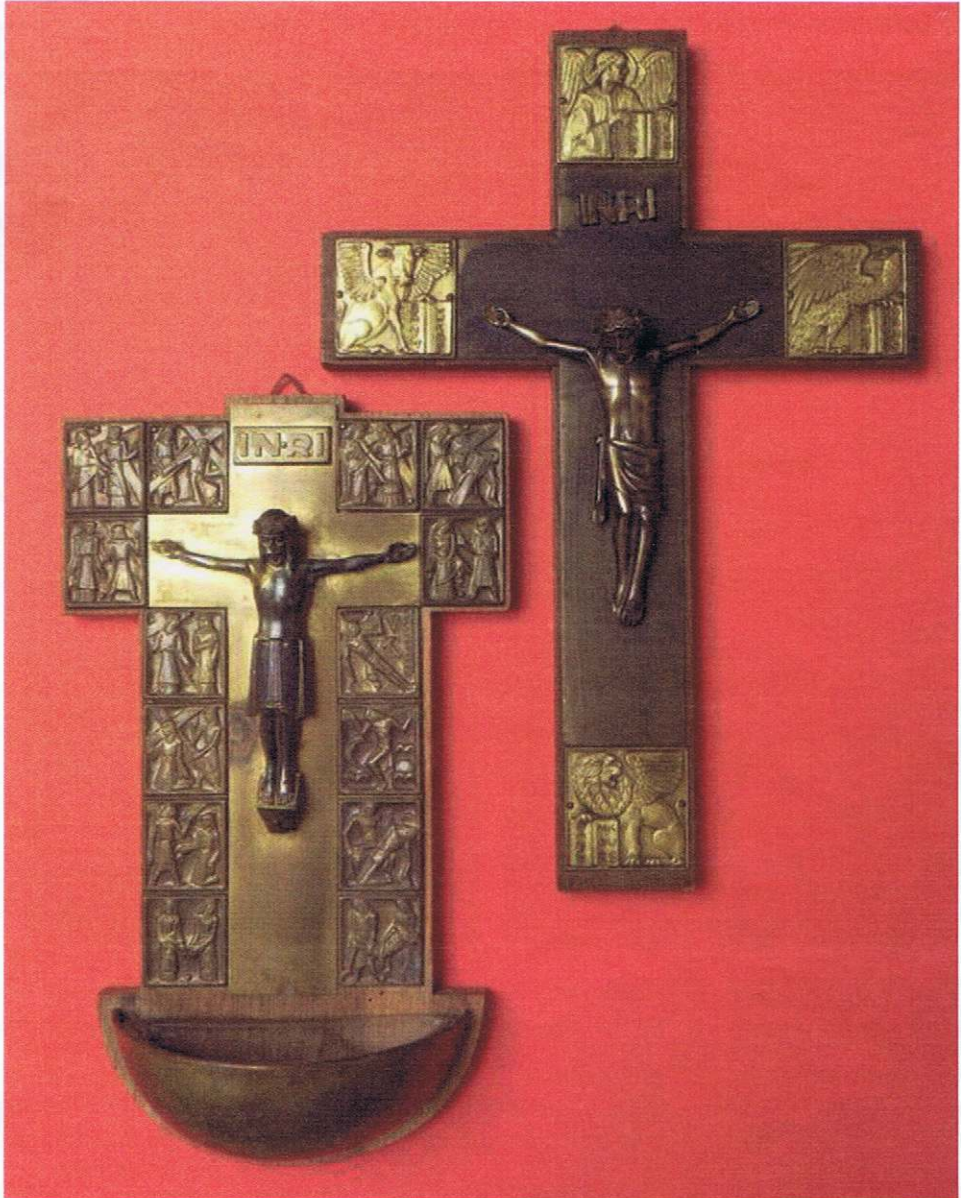
Ook dobbelden de soldaten om Jezus kleding. Bovenaan op dit 18^e eeuwse kruis uit Weiler-Simmerberg zien we de dobbelstenen, onderaan het naadloze hemd. Verder de hamer voor de spijkers en de nijptang, de speer die tussen de ribben gestoken werd, de spons en de kan met azijn die aan Jezus voorgehouden werd als zijnde water.

Geregeld komt de vraag of Jezus met 3 of 4 spijkers werd opgehangen. Een legende vertelt dat zigeuners hebben geprobeerd de spijkers bedoeld voor het kruis, te stelen want ze wilden niet dat Jezus zou lijden. Echter werden ze betrapt nadat ze één van de vier spijkers hadden meegenomen. Ze sloegen op de vlucht en de anekdote zegt dat hun volk daarom nog steeds over de aarde zwerft.

In de oudste afbeeldingen wordt Jezus nogal streng als een pantocrator, een leraar, afgebeeld. De benen naast elkaar, in elk van de voeten een spijker. Sinds de 13^e eeuw, onder andere door Franciscus van Assisie krijgt Jezus een menselijker uiterlijk en wordt hij vaak met 1 spijker door beide voeten afgebeeld. Dat geeft de kunstenaar iets meer ruimte om het lijdende lichaam dynamischer en expressiever uit te beelden.

In deze koperen kruisen uit de jaren '40 is het verschil goed te zien. Met de voeten naast elkaar is de uitdrukking harder.

Gebruikelijk was dat de dode lichamen bleven hangen voor de gieren. Echter, de Joodse wet bepaalde dat een veroordeelde 's nachts niet mocht blijven hangen. Daarom is Jezus nog dezelfde dag van het kruis gehaald en begraven.

Onderstaand paarlemoeren kruis heeft aan de voet een graf, in een soort grot. Jezus omwikkeld in doeken ligt er in . Het kruis is prachtig bewerkt, met links Maria en rechts Johannes de dooper. Het komt uit Palestina.

Na drie dagen bleek de grot leeg. Met Pasen vieren we de verrijzenis van Jezus.
Al hoewel de viering van Pasen voorbij is, komen vele kruisen op ons pad.

GROEIEN IN DEZELFDE GEEST

Augustus 2023 woonde ik een grote Montfortaanse familiebijeenkomst in Frankrijk bij. Ongeveer 300 deelnemers en een commissie woonden de bijeenkomst bij. Het waren niet alleen Montfortaanse religieuzen, maar ook

Montfortaanse leken. Deze leken beleven hun toewijding aan Jezus via Maria, zoals onderwezen door heilige Montfort, stichter van onze congregatie. Maar, ze zijn niet gebonden aan de kloosterlijke geloften van de Montfortaanse religieuzen en nemen actief deel aan het parochiewerk waar ze wonen.

Ze komen uit verschillende landen in Europa, Azië en Amerika. De diverse achtergronden maken de vergadersfeer levendig en leuk. Om nog maar te zwijgen van de vriendelijke commissie, die ons tijdens de bijeenkomst op ons gemak stelde en welkom heette. Heel interessant en leuk. Gedurende de week voelde ik mij echt op een bijzondere plek om me in de spiritualiteit van onze congregatie te verdiepen. Gesprekken, uitwisseling en bezoeken aan de historische plaatsen van heilige Montfort, hebben mij geholpen mijn enthousiasme, als jonge Montfortaan, in het ontmoeten van mensen thuis en op het werk te hernieuwen.

De Geestelijke Familie in een Proces Synodaliteit

Het belang van de participatie van leken bij het uitbreiden van de verspreiding van de spiritualiteit van heilige Montfort, nodigt ons uit om samen het thema "De geestelijke familie in een proces synodaliteit" te bekijken. Dit thema onderstreept

de betekenis van synodaal als een gezamenlijke spirituele reis. We zijn er samen aan begonnen, hebben gewandeld en zijn samen gegroeid naar een gemeenschappelijk spiritueel doel. Op deze reis samen zijn verdriet en vreugde de realiteit die deze saamhorigheid kenmerkt. Bij vermoeidheid even rusten en dan verder gaan. Enthousiasme en vreugde tijdens de reis zijn niet het einde dat ons doet stoppen met proberen. Deze spirituele reis moet eindigen in een ontmoeting met God, die redt en heiligt.

In haar toespraak zei Edith Dina, een deelnemer uit Columbia, dat synodaliteit moet beginnen bij het gezin. In het gezin zijn er vader en moeder en kinderen. Ieder gezinslid heeft zijn eigen behoeften en verlangens. Er zijn ook verschillende ideeën en visies, overtuigingen en perspectieven voor de toekomst. Naast verschillen is er ook sprake van samenhang, wederzijdse genegenheid, vreugde en samenwerking. Alles is aanwezig. Als wij als gezin deze reis niet samen kunnen beleven en ervan kunnen genieten, dan is het voor ons onmogelijk om over deze synodale gemeenschap te getuigen tegenover de bredere en complexere kerkelijke gemeenschap.

Het doel van deze reis met de Kerk is een ontmoeting met God die ons redt. Hoe kunnen we God ontmoeten als we samen op pelgrimstocht zijn in deze wereld en de aanwezigheid van andere mensen om ons heen negeren? Synodaliteit is een oproep tot een ontmoeting met God die nooit kan worden bereikt door persoonlijke inspanning en strijd. Begin daarom met het opbouwen van saamhorigheid en samenhang in het gezin. Solidariteit doet de verschillen, het unieke karakter en het verlangen van ieder mens, niet teniet. Maar die verschillen zullen ons sterk maken om elkaar te helpen en aan te vullen voor de doelen die we willen bereiken.

